

РЕШЕНИЕ

№ 32996

гр. София, 09.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **3436** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, вр. чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.

Образувано е по искова молба на В. С. Р. - С. от [населено място], ЕГН [ЕГН], чрез адв. К., със съдебен адрес – С., [улица], ет. 2, с искане за присъждане на обезщетение за периода от 21. 10. 2021 г. до 21. 04. 2022 г. от Министерството на младежта и спорта в размер на 21 774 лв., на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДС, за времето през което е останала без работа вследствие на незаконосъобразна заповед на министъра на младежта и спорта за прекратяване на служебното правоотношение.

В откритото съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, поддържа така предявеният иск. Претендира разноските по делото.

Ответникът - Министерството на младежта и спорта, чрез писмения отговор на исковата молба, счита иска за недопустим, като просрочен, евентуално неоснователен.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на иска.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът В. С. Р. - С., е заемал длъжността директор на Дирекция „Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“ в Министерството на младежта и спорта.

Със заповед № ЧР-21-475 от 25. 08. 2021 г. на министъра на младежта и спорта, връчена на 21. 10. 2021 г., видно от отбелязването върху нея (стр. 28), е прекратено служебното й правоотношение.

С Решение № 1948 от 23. 03. 2022 г. по адм. д. № 11276 / 2021г. по описа на АССГ, е отменена Заповед № ЧР-21-475 от 25. 08. 2021 г. на министъра на ММС. Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 19. 04. 2022 г. видно от отбелязването (стр. 27) върху него.

Със Заповед № ЧР-22-191 от 27. 04. 2022 г. на министъра на младежта и спорта, Р.-С. е възстановена на заеманата от нея преди уволнението длъжност.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

С исковата молба, по която е образувано настоящото производство е предявен иск за заплащане на обезщетение от ответника – Министерството на младежта и спорта, което е юридическото лице и което следва да отговаря по иска, съобразно чл. 205 от АПК.

Съдът намира за неоснователно възражението за „просрочие“ на иска, доколкото съдебното решение за отмяна на издадения ИАА е влязло в сила на 19. 04. 2022 г., а исковата молба е заведена на 31. 03. 2025 г., поради което е спазен срока по чл. 125 от ЗДСл.

Разгледана по същество исковата молба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

В конкретния случай, е безспорно, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на Р.-С. е отменена с влязло в сила решение на АССГ, поради което на същата се дължи обезщетение, за времето през което не е заемала държавна служба.

Видно от представените заверени копия от трудова и служебна книжка на ищцата, същата не е заемала друга служба, както и не е бил назначена на трудов договор.

Видно от представената (стр. 84) справка от НАП за Р., същата е започнала работа на 11. 08. 2022 г., като съобразно справка за осигуряването (стр. 85) и отразения код „18“, отнасящ се за лица за които е признато уволнението за незаконно“, за процесния период е осигурявана единствено от ММС. Същите данни се потвърждават и от справката от НОИ.

Доколкото се претендира обезщетение за периода 21. 10. 2021 г., когато е връчена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, до 21. 04. 2022 г., съдът приема за безспорно установено, че ищеца не е работил на друго място по трудово или служебно правоотношение за процесния период.

В същото време, видно от представената по делото (стр. 5) заповед за възстановяване на предходната длъжност, което е станало на 27. 04. 2022 г., основния размер на възнаграждението на ищцата е в размер на 3629 лв.

При това положение, дължимото обезщетение за времето през което ищцата е останала без работа, но за не повече от 6 месеца - 21. 10. 2021 г. – 21. 04. 2022 г., е в размер на 21 774 лв., колкото се претендира с исковата молба, поради което искът следва да бъде уважен изцяло.

Върху тази сума не се претендира нито законова, нито мораторна лихва, поради което такива не се присъждат.

При този изход на спора, на ищеца се дължат направените по делото разноси, като се претендират единствено такива за адвокатско възнаграждение. Съобразно заявеното от процесуалния представител на ищеца в съдебното заседание се претендира възнаграждение по

чл. 38 от Закона за адвокатурата за оказана безплатна адвокатска помощ поради приятелски отношения. Видно е обаче, че по делото няма представен договор за правна помощ, в който да е посочено, че се осъществява такава помощ. Представено е единствено пълномощно (стр. 4), поради което след като не е уговорено заплащането на безплатна адвокатска помощ, такова възнаграждение не следва да се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСЪЖДА Министерство на младежта и спорта - [населено място], [улица], да заплати В. С. Р. - С. от [населено място], ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 21 774 (двадесет и една хиляди седемстотин седемдесет и четири) лв., представляваща обезщетение за периода 21. 10. 2021 г. – 21. 04. 2022 г., на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на ищцата за присъждане на направените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: